

[Alsing Andersen.]

Ændringer i de økonomiske Tilstande, som har fundet Sted siden den første Verdenskrig, har udhulet selve det økonomiske Grundlag for denne Institutions Virksomhed. Man kan i Virkeligheden sige, at i Løbet af de sidste 25—30 Aar har denne Institution virket under utilfredsstillende Forhold, hvad enten man saa ser Spørgsmaalet ud fra Lærernes Synspunkt, Elevernes Synspunkt eller ud fra, hvad man vel kan kalde et samfundsmæssigt Synspunkt. I Virkeligheden er det beundringsværdigt, at Virksomheden har kunnet holdes i Gang, oven i Købet paa det meget høje Niveau, som der har været Tale om, lige indtil de seneste Aar uden noget væsentligt Tilskud fra det offentlige.

Der er efter min Mening Grund til at sende en taknemmelig Tanke først og fremmest til den Mand, der for 80 Aar siden skænkede den Kapital, der gjorde det muligt at oprette Musikkonservatoriet. Endvidere er der Grund til at takke alle dem, der gennem Aarene har arbejdet i denne Institutions Tjeneste, ofte for et meget ringe Vederlag, som har arbejdet paa en saadan Maade, i en saadan Aand, at alle Elskere af dansk Musikliv har haft Lov til at være glade og stolte derover, og paa en saadan Maade, at det har tjent vort Land til Ære.

Nu staar vi imidlertid i den Situation, at det økonomiske Grundlag for Konservatoriet maa rekonstrueres, enten ved meget væsentligt forøget Tilskud fra Staten, eller, saaledes som den højtærede Undervisningsminister foreslaar ved dette Lovforslag, ved at Staten overtager Konservatoriets Drift. Naar den højtærede Undervisningsminister har valgt denne sidste Udvej, er han i Overensstemmelse med Konservatoriets Bestyrelse, og mit Parti takker Ministeren, fordi han har valgt denne Udvej. Vi mener, det er den virkelig rationelle Løsning af det Problem, der her foreligger. Vi mener nemlig, at Tiden nu er inde til at stille Musikkonservatoriet paa lige Fod med Landets øvrige højere Lærestalter. Der er derved i Virkeligheden vist en Retfærdighedshandling, der ydes derved baade en Anerkendelse af og en Stimulans for den Indsats, der øves paa dette Omraade af dansk Aandsliv.

Lovforslaget er, saaledes som det er affattet, en Bemyndigelseslov, og det kan vel daarligt være andet. Ministeren bemyndiges til at foretage det fornødne, saaledes at man, hvad angaar de Bevillinger, som er fornødne, gaar frem paa den normale Maade gennem Finanslov og Normeringslov.

Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget bl. a., at Konservatoriets Bestyrelse principielt er af den Opfattelse, at Undervisningen fremtidig burde være gratis. Jeg er af den samme Opfattelse, men ser meget vel, at dette Spørgsmaal muligvis ikke kan løses i Øjeblikket.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, raader der temmelig forskellige Forhold inden for de forskellige Lærestalter, og jeg kan meget vel se, at der er noget i det Argument, at disse forskellige Forhold bør tages op til en samlet Overvejelse, men saa meget mere indtrængende vil jeg have Lov at appellere til den højtærede Undervisningsminister om, at Antallet af Fripladser under den nye Ordning bliver væsentligt forøget. Det fremgaar af Bemærkningerne, at Antallet af Fripladser hidtil har ligget omkring en 30 Stykker, og da Elevantallet har været 130 og nu søges forøget til 144, har jeg Lov til at sige, at Antallet af Fripladser ganske afgjort er alt for lille. Jeg vilde tro, at der vil kræves et betydeligt større Antal Fripladser, hvis man virkelig skal kunne tage rimeligt Hensyn til de mindre bemidlede, som ønsker at studere ved Konservatoriet. Jeg haaber, at dette Spørgsmaal vil blive løst gennem det Budget, der skal lægges, og at man ogsaa vil kunne naa saa vidt, at man undgaar, hvad der ogsaa er fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, det man i tidligere Tid ved forskellige Lejligheder har maattet gøre, nemlig at afvise velkvalificerede Aspiranter af Hensyn til Konservatoriets Budget.

Der er visse Ønsker om at faa Undervisningen udvidet paa forskellige Omraader, og jeg haaber, der ogsaa vil kunne tages Hensyn til dette ved det Budget, som skal lægges, og som skal godkendes, ogsaa af Rigsdagen, ligesom jeg ogsaa gaar ud fra, at Normeringen af Lærerkraefterne vil finde Sted paa en saadan Maade, at man kan sige, der skabes Ligestilling med de andre højere Lærestalter.

Det fremgaar endvidere af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Konservatoriets Bestyrelse har fremsat forskellige Ønsker om Forbedringer af Konservatoriets Forhold. Jeg har selv tidligere omtalt disse Spørgsmaal og skal slet ikke komme ind paa at gentage dem her. Jeg finder det meget naturligt, som det er udtalt af den højtærede Minister, at man nu bør gøre sine Erfaringer under den nye Driftsform, før man tager Standpunkt til de Spørgsmaal, som maatte blive rejst.

Jeg vil ved denne Lejlighed paa mit Partis Vegne udtale Haabet om, at Ledel-